

som saadanne ville forblive paa Øerne efter Afstaaelsen, at de, „indtil anderledes bestemmes, skulle vedblive at nyde alle private Rettigheder, kommunale og religiøse Friheder; som ere tilstaaede ved de nugældende Love“. og at de, „hvis de nuværende Love forandres, ikke derved skulle bringes i en ugunstigere Stilling i Henseende til de ovenmeldte Rettigheder og Friheder, end de nu nyde“; men i Artiklens andet Stykke hedder det derefter med Hensyn til Øernes Indbyggere i *Almindelighed*, „at deres borgerlige Rettigheder og politiske Vilkaar skulle bestemmes af Kongressen i Overensstemmelse med de i nærværende Konvention indeholdte Bestemmelser.“ Det er derefter klart, at der ved Konventionen ikke er sikret Øernes Beboere hverken amerikansk Borgerret eller Frihed for Toldafgifter i det indbyrdes Forhold til de Forenede Stater, men at alt i saa Henseende er forbeholdt Kongressens Afgørelse. Man finder det meget mærkeligt, at den danske Regering, uanset at Indrømmelsen af, at disse for Beboerne saa højest vigtige Rettigheder gentagne Gange og vedholdende under Forhandlingerne ere fra dansk Side stillede som Betingelse for Øernes Afstaaelse, dog sluttelig har frafaldet Krav herpaa. Man kan saa meget mindre billige dette, som de Forenede Stater ved tidligere Konventioner af lignende Art som den foreliggende i selve Konventionerne have tilsikret Beboerne af afstaaede Landsdele amerikansk Borgerret. Dette var saaledes Tilfældet ikke blot i den under 24de Oktober 1867 med Danmark afsluttede Konvention om Afstaaelse af St. Thomas og St. Jan, men ogsaa i Traktaten med Rusland af 30te Marts 1867 angaaende Afstaaelsen af Russisk Amerika. Dertil kommer endnu, at det i den under 26de April 1826 mellem Danmark og Amerika afsluttede Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Konvention udtrykkelig er udtalt, at danske Borgere og Undersaatter „skulle nyde alle de Rettigheder, Privilegier og Friheder i Henseende til Skibsfart og Handel, som indfødte Borgere eller Undersaatter have eller ville komme i Besiddelse af“, dog med den Tilføjelse, at denne Bestemmelse ikke indbefatter Kysthandelen, med Hensyn til hvilken Bestemmelser gensidig bleve forbeholdte Parterne i Overensstemmelse med deres egne særskilte Love. — Derimod have de Forenede Stater kun tillagt Beboerne paa den *erobrede* Ø Portorico Borgerret paa selve denne Ø. — Undladelsen af i den foreliggende Konvention at sikre Beboerne af vore vestindiske Øer amerikansk Borgerret og fri Handelsforbindelse med Amerika kan derfor føre til, at disse Beboere i Henseende til disse højest vigtige Rettigheder af den amerikanske Kongres blive stillede paa samme Maade som et erobret Territoriums Beboere. Men at berede vore frivillig afstaaede Medborgere en saadan Fremtidsstilling finder man meget uheldig, og af Hensyn hertil vilde der ogsaa være Grund til at forkaste Konventionen.

Til Trods for disse Betragtninger, der nærmest maatte føre til en Forkastelse af Konventionen, har dog et Flertal forenet sig om nedenstaaende Forslag. Omend de i Konventionen opstillede Salgvilkaar findes utilfredsstillende, er den Mulighed dog ikke udelukket, at den Del af Befolkningen paa St. Thomas med St. Jan og af Befolkningen paa St. Croix, der maa antages at have en selvstændig Mening om, hvad der er i Øernes og disses Beboeres Interesse, og derfor siden 1863 have været kaldede til Valg af Kolonialraadene, kunde ønske Konventionen vedtagen, selv om adskillige af dens Bestemmelser af dem findes utilfredsstillende, og at derfor en paa betryggende Maade tilvejebragt Meningstilkendegivelse for Flertallet vilde være af største Betydning ved den endelige Afgørelse i Henseende til Øernes Fremtid. I denne Henseende bemærkes, at ifølge Kolonialloven af 27de November 1863 §§ 1—4 er det Kolonialraadene, der paa forskellig Maade skulle medvirke til Vedtagelse af Love, vedrørende Øernes Anliggender, og Konventionen om Øernes Afstaaelse burde derfor i Analogi med disse Bestemmelser forinden Afslutningen efter Flertallets Mening maaske have været forelagt Kolo-